దృక్పథం

ఆంధ్రభూమి వీక్లీ.. 1 మే, 2003

ఫోను మ్రోగుతూంటే రిసీవరు తీసింది సునీత.

"హలో..!"

"హలో... నమస్తే! నేను చిత్తూరు నుండి మాట్లాడుతున్నాను. కాస్త సతీష్‌ని పిలుస్తారా?"

"ఎన్నిసార్లు పిలవాలండీ ఆయన్ని?"

"విషయం అర్జెంటు కనుక మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెడ్తున్నాను."

"సారీ! ఇది ఎస్.టి.డి. బూత్ కాదు. మీరు ఆయన ఆఫీసుకి చేయండి!"

"సారీ అమ్మా! సారీ ఫర్ ది ఇన్‌కన్వీనియన్స్!" శేఖర్ ఫోన్ పెట్టేశాడు.

సతీష్- శేఖర్ పినతండ్రి శ్రీనివాసరావు కొడుకు.

శ్రీనివాసరావుకి రెండురోజులుగా ఆరోగ్యం బాగుండటం లేదు. అందువల్ల సతీష్‌ని ఒకసారి పిలిపిద్దామని శేఖర్ ఫోన్ చేశాడు.

అయితే ఆ అమ్మాయి 'పిలవడం కుదరదు' అని చెప్పడంతో రెండుగంటల తర్వాత అతని ఆఫీసుకి ఫోన్‌చేసి మాట్లాడాడు.

"నేను సాయంత్రం బయలుదేరి వస్తాను. ఉదయాన్నే మా ఓనర్ ఇంటికి ఫోన్‌చేసి ఉండవచ్చుగా అన్నయ్యా! నీకు బిల్లు తక్కువయ్యేది!"

"ఫర్వాలేదులే. నువ్వు వచ్చాక మాట్లాడుకుందాం... బై!"

"బై..."

బిల్లు చెల్లించి ఆఫీసువైపు నడిచాడు శేఖర్.

• • •

సంవత్సరం తర్వాత-

శేఖర్- సతీష్ పనిచేస్తున్న ఊరికి వచ్చాడు.

సతీష్ చెప్పిన అడ్రసుని బట్టి ఇల్లు సులభంగానే కనుక్కున్నాడు.

ఇంటిముందు నిలబడి-

"సతీష్..!" అని పిలిచాడు.

ఇంటి లోపల్నుంచి పాతికేళ్ల అమ్మాయి వచ్చింది. చాలా అందంగా ఉంది ఆ అమ్మాయి.

"యారు బేకు?" కన్నడంలో అడిగింది ఎవరు కావాలని.

"సతీష్!"

"వన్ మినిట్..."అంటూ లోపలికెళ్లి, "సతీష్! సమ్‌బడీ కేమ్ ఫర్ యూ..!" అంది.

సతీష్ బయటికొచ్చి శేఖర్‌ని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

"అన్నయ్యా! వాటే సర్‌ప్రైజ్... ఫోన్ చేసుంటే బస్టాండుకి వచ్చేవాణ్ణిగా..?!"

"చెప్పి వచ్చుంటే ఈ ఎగ్జయింట్‌మెంట్ నీకు కలిగేదా?"

ఆ ఇంటిప్రక్కనే ఉన్న చిన్నపోర్షనులోకి అన్నయ్యను పిలుచుకొని వెళ్లాడు.

"ఇది నా ఇల్లు! ఎలా ఉంది?"

"బాగుంది. ఓ బ్రహ్మచారి ఉండేందుకు సరిపోతుంది!"

"ఈరోజు బ్రహ్మచారితోబాటు ఓ సంసారి కూడా సర్దుకోవాలి పాపం!" అన్నాడు సతీష్ నవ్వుతూ.

శేఖర్‌కి ఆ క్రొత్త వాతావరణం ఎంతగానో నచ్చింది. రొటీన్ లైఫ్‌లో విసిగిపోయిన అతని మనసుకి స్థలంమార్పు ఎంతో రిలీఫ్‌నిచ్చింది.

ఇద్దరూ హోటల్‌కెళ్లి భోంచేశారు... రాత్రి సెకండ్ షో సినిమాకి వెళ్లారు.

సినిమా అయ్యాక మాట్లాడుకుంటూ నడవసాగారు.

"అన్నయ్యా..! సునీత ఎలా ఉంది?"

"సునీత ఎవరు?"

"సారీ... నీకు పరిచయం చేయలేదు కదూ? సునీత మా ఇంటి ఓనరు అమ్మాయి! నువ్వు వచ్చావని నాకు చెప్పిందే... ఆ అమ్మాయి!"

"ఆ అమ్మాయా..? చాలాబాగుంది. ఏమిటి విషయం?"

"నేను ఆ అమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాను!"

"వెరీగుడ్..!"

"మీరు ఓ.కే. అంటే మేమిద్దరం పెళ్ళి చేసుకుంటాము."

"ఆ అమ్మాయి తల్లిదండ్రులు కూడా ఓ.కే. అనాలిగా?"

"అన్నారు. మా అమ్మానాన్నా నా పెళ్ళిబాధ్యత పూర్తిగా నీమీదే పెట్టారు కదా! కాబట్టి నీవు సరేనంటేనే నా పెళ్ళి సునీతతో జరుగుతుంది!"

"నాకు ఏం అభ్యంతరం కనిపించడం లేదు. నాకు కావలసింది నీ ఆనందం!"

"థాంక్యూ..!"

"నేనే థాంక్స్ చెప్పాలి నీకు! అమ్మాయిని వెతికే శ్రమ నాకు తగ్గించావు!"

మరుసటిరోజు సునీతను శేఖర్‌కి పరిచయం చేశాడు సతీష్. 'వాళ్ళూ తెలుగువాళ్ళే కావడంవల్ల భాష సమస్య ఉండదు' అనుకొని సంతోషించాడు శేఖర్.

"మీ గురించి ఎప్పుడూ చెబుతూంటాడు సతీష్... మీరు అతనికి ఫ్రెండ్, ఫిలాసఫర్ అండ్ గైడ్ అని! మీవల్లే తను ఈరోజు ఈ స్థితిలో ఉన్నానని చెప్పాడు!" అంది సునీత.

"చూసే మనసుని బట్టి ఈ ప్రపంచంలో మంచీ, చెడ్డా ఉంటుంది. వాడి మనసు మంచిది కాబట్టి అందరిలో మంచే కనబడుతుంది వాడికి! నేను చేసింది ఎక్కువేమీ కాదు. కానీ, వాడంటే నాకు చాలా ఇష్టం!" అన్నాడు శేఖర్.

ఇంతలో... తల్లి పిలిస్తే "ఒక్క నిముషం!" అంటూ లోపలికెళ్ళింది.

తర్వాత రెండుప్లేట్లలో బజ్జీలతో వచ్చింది.

"తీసుకోండి! వేడిగా ఉన్నాయి."

"నా ఫేవరేట్ టిఫిన్ ఇది!" అంటూ కొద్దిగా తిని, "చాలా రుచిగా ఉంది!" అన్నాడు శేఖర్.

"అన్నయ్యా! సునీత వంట, టిఫెన్లూ చాలా బాగా చేస్తుంది!" అన్నాడు సతీష్.

"అదృష్టవంతుడివి!"

"మీరు రాత్రి మా ఇంటికి భోజనానికి రండి!" అంది సునీత.

"ఎందుకమ్మా... మీకు అనవసరంగా శ్రమ?"

"ఫరవాలేదండీ... ఇటీజ్ అవర్ ప్లెజర్!"

ఆరోజు రాత్రి సునీత తల్లిదండ్రులతో సతీష్, సునీతల పెళ్ళివిషయం మాట్లాడాడు శేఖర్. అతనికి వాళ్ళ ఫ్యామిలీ ఎంతో నచ్చింది.

సునీత తర్వాత ఒక అబ్బాయి ఉన్నాడు వాళ్ళకు. ఇంజనీరింగ్ మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్నాడు. సునీత బి.ఎస్.సి. కంప్యూటర్స్ చేసింది.

"నేను ఊరికెళ్ళాక మా చిన్నాన్నతో, సతీష్ అన్నావదినలతో మాట్లాడతాను. వీలైనంత త్వరగా ఆ శుభకార్యం జరిపిచ్చేద్దాం!" అన్నాడు శేఖర్– సునీత తండ్రితో.

"పిల్లలు ప్రేమించుకున్నారని తెలిసి సంతోషపడ్డాను గానీ, సతీష్ పెద్దల నుండి ఎటువంటి రియాక్షన్ వస్తుందోనని మనసులోనే టెన్షన్‌గా ఉండింది. మీరొచ్చాక, మీతో మాట్లాడాక నా ఆదుర్దా తగ్గింది. మీలాంటి మంచిమనసున్న పెద్దలున్న ఇంటికి మా అమ్మాయిని పంపడం మా అదృష్టంలా భావిస్తున్నాను!"

"అది మా అదృష్టం కూడా! మీ సునీత బాగుంది, చదువుకుంది, మర్యాదా-మన్ననా తెలిసినది. కాదనటానికి మాకే కారణం కనిపించడం లేదు. మీరు హాయిగా ఉండండి. ఆమెని మా బిడ్డలా చూసుకుంటాం!" అన్నాడు శేఖర్.

"థాంక్యూ..!" అంటూ చేయి కలిపాడు సునీత తండ్రి.

• • •

భోజనాలయ్యాక అన్నదమ్ములిద్దరూ వీధి చివర ఉన్న ఎస్.టి.డి.బూత్ కెళ్లారు.

శేఖర్- భార్య రాధికకు ఫోన్ చేశాడు.

"హలో ఫ్రెండ్! హౌఆర్ యూ..?" శేఖర్ అన్నాడు.

"ఫైన్! మీరెలా ఉన్నారు? బెంగుళూరుకి పాతిక కిలోమీటర్ల దూరంలోనే ఉన్నారు కదా! చలి ఎక్కువగా ఉందా? జలుబేం చెయ్యలేదు కదా... చలిలో తిరగొద్దండి!"

శేఖర్ నవ్వసాగాడు. తర్వాత నవ్వు ఆపి-

"రాధీ..! నీనుంచి వలపు బాణాలు ఎదురుచూస్తూంటే ప్రశ్నల బాణాలు సంధిస్తే ఎలా? పిల్లలెలా ఉన్నారు?"

"బాగున్నారు!"

"రాధీ! నువ్వక్కడ, నేనిక్కడ! మనం విరహం అనుభవించి ఎన్ని సంవత్సరాలైంది? నేను ఎక్కడికి బయలుదేరినా వెనకే నువ్వూ బయలుదేరుతావు మామూలుగా..!"

"రాముని వెంట సీతలా..!"

"కృష్ణుని ప్రక్కన సత్యభామలా..!"

"మీ పోలిక అర్థమైంది. మిమ్మల్ని సాధిస్తాననేగా అర్థం?"

"జీవితంలో ఏదో ఒకటి సాధించమనేగా... పెద్దలు చెబుతుంటారు!"

"చాల్లెండి! ఎవరైనా వింటే నిజంగానే నేను మిమ్మల్ని సాధిస్తున్నా ననుకుంటారు. అవునూ... సతీష్ వింటున్నాడా మీ మాటలు?"

"లేదు. అమాయకంగా రోడ్డుపై వెళుతున్న బస్సుల్ని చూస్తున్నాడు. అన్నట్టూ... సతీష్ నీకు తోడికోడల్ని తెస్తున్నాడు!"

"నిజంగానా? పిలవండి సతీష్‌ని!"

ఆ తర్వాత సతీష్‌తో చాలాసేపు మాట్లాడింది రాధిక.

"సతీష్! ఆ అమ్మాయి మీ అన్నయ్యకి నచ్చిందంటే గొప్పే! ఒకపట్టాన ఓ.కే. చేయరు ఆయన! కంగ్రాట్స్! ఈసారి వచ్చేటప్పుడు ఆ అమ్మాయి ఫోటో ఉంటే తీసుకురా..!"

"అలాగే వదినా..!"

డబ్బులు చెల్లించి బయటకి వచ్చారు ఇద్దరూ.

"సతీష్! నీ ట్రాన్స్‌ఫర్ విషయం ఏమైంది?" శేఖర్ అడిగాడు.

"ఇంకో ఆరునెలల్లో వచ్చేయవచ్చు. చిత్తూరుకే వేస్తామని అన్నారు!"

"వెరీగుడ్! నువ్వు నాకు దగ్గర్లో ఉంటే మానసికంగా ఎంతో ధైర్యంగా ఉంటుందిరా నాకు!"

సతీష్‌కి కంట్లో నీరు తిరిగింది... అతని అన్నయ్య అభిమానానికి!

"అన్నయ్యా... సునీతవల్ల మనమధ్య గొడవలేం రావుగా..? ఆమె మంచిదే అయినా మాట కాస్త కటువుగా ఉంటుంది ఒక్కోసారి!"

"ఫర్వాలేదు. పెళ్ళయ్యాక తనే తెల్సుకుంటుందిలే సతీష్! క్రొత్తగా పెళ్ళైన ఆడపిల్ల నిప్పులో కాలిన ఇనుము లాంటిది. ఎలాగైతే అలాంటి ఇనుముని మనం ఎలా వంచితే అలా తయారౌతుందో- అలాగే మనం మంచిగా ఉంటే తనూ అలాగే తయారౌతుంది. నువ్వు అలాంటి భయాలేం పెట్టుకోకు!"

కొంతసేపటితర్వాత శేఖర్ అన్నాడు-

"రేపు ఉదయం బయలుదేరుతాను నేను!"

"అదేం? నాలుగురోజులు ఉంటానన్నావు. వదిన మీద మనసు పోయిందా?"

"నిజమే..! పిల్లల కాన్పుల సమయంలో తప్ప మేమిద్దరూ ఒకరిని విడిచి ఒకరు దూరంగా ఉండినది చాలా తక్కువ!"

'మీనుంచి ఎంతో నేర్చుకోవాలి మేము!'

- మనసులోనే అనుకున్నాడు సతీష్.

• • •

సతీష్ పెళ్ళి సునీతతో వైభవంగా జరిగింది.

శేఖర్ మధ్యవర్తిగా ఉండి ఇరువైపులా ఎటువంటి మనస్పర్థలూ, పొరబాట్లూ జరగకుండా చూసుకున్నాడు.

పెళ్ళయ్యాక సునీత తండ్రి శేఖర్‌కి ప్రత్యేకంగా కృతజ్ఞతలు తెలిపాడు.

"మీరు ఉన్నందువల్ల అంతా సాఫీగా జరిగిపోయింది. ఒక ఆడపిల్ల పెళ్ళి చేసినట్లు అనిపించలేదు నాకు! ఏదో వనభోజనానికి ఆప్తులతో కలిసి వచ్చినట్లే అనిపించింది."

"అంతా భగవంతుడి దయ! కొన్నిపనులు చేయించటానికి ఆయన కొంతమందిని ఎన్నుకుంటాడు. అలా ఎన్నికైనవాణ్ణి నేను! అయితే ఆ అవకాశం ఇచ్చినందుకు ఆయనకి కృతజ్ఞుణ్ణి!"

"ఇంత చిన్నవయసులోనే ఎంతో గొప్పగా మాట్లాడతారు మీరు!"

"వయసు చిన్నదైనా అనుభవం ఎక్కువ నాకు! మా బంధువుల పిల్లల పెళ్ళిళ్లన్నీ కలిపి దాదాపు ఓ పదిహేను పెళ్ళిళ్లకి బాధ్యత తీసుకొని అన్నీ చేశాను నేను. అయితే ఆ 'నేను' అన్న అహంకారం రాకుండా ఉండటానికి ఆ భగవంతుణ్ణి కర్తను చేస్తాను నేను!"

"చిన్నవారైనా మీనుంచి ఎంతో నేర్చుకోవాలి నేను!" నిజాయితీగా అన్నాడు సునీత తండ్రి.

"అన్నయ్యా! బస్సు వచ్చింది... బయలుదేరుదామా?" అంటూ వచ్చాడు సతీష్.

"సతీష్! నేను లగేజ్ విషయం చూసుకుంటాను. మీరిద్దరూ పెద్దలందరి దగ్గరా ఆశీర్వాదం తీసుకుని, అందరికీ చెప్పి మరీ బయలుదేరండి!"

"అలాగే!" అంటూ వెళ్లిపోయాడు సతీష్.

● ● ●

కొద్దిరోజుల్లోనే సతీష్‌కి చిత్తూరు ట్రాన్స్‌ఫరైంది!

"నీ దయవల్ల ఓ ఇంటివాడినయ్యాను. అలాగే చిత్తూరులో ఓ మంచి ఇల్లు చూసిపెట్టన్నయ్యా!" సతీష్ అన్నాడు.

"వేరే ఇల్లెందుకు..? మా మేడపై పోర్షను త్వరలో ఖాళీ కాబోతోంది. మీరు అక్కడే ఉండిపోండి!"

"ఆ స్వర్గంలో సంసారం పెట్టడం నా అదృష్టం అంటాను."

"టీవీలో తెలుగు సీరియల్స్ ఎక్కువగా చూస్తున్నట్టున్నావు... తగ్గించు!" నవ్వుతూ అన్నాడు శేఖర్.

● ● ●

"హలో..! నేను సునీత అమ్మను మాట్లాడుతున్నాను... ఎవరు? శేఖర్‌గారేనా?"

"అవునండీ. నమస్కారం! బాగున్నారా?"

"ఆc... బాగున్నామండీ! కాస్త సునీతను పిలుస్తారా..?!"

"పిలుస్తాను. లైనులో ఉంటారా? మళ్లీ చేస్తారా?"

"అయిదు నిమిషాల తర్వాత చేస్తాను."

"అలాగే!"

రిసీవరు పెట్టి, మెట్లవరకూ వెళ్లి-

"సునీతా!" అంటూ కేకేశాడు.

"వస్తున్నాను బావగారూ!" అంటూ పరుగెత్తుకొచ్చింది సునీత.

"మీ అమ్మగారి నుంచి ఫోన్! అయిదు నిమిషాల తర్వాత చేస్తామన్నారు. కూర్చో..!"

తర్వాత ఫోనులో తల్లితో మాట్లాడింది సునీత.

నవ్వుతూ లోపలికొస్తున్న భార్యను చూసి-

"ఏమిటి... అంత సంతోషంగా ఉన్నావు?" అని అడిగాడు సతీష్.

"మా అమ్మ ఫోన్ చేసింది!"

"ఓహోc..! అదా... అమ్మాయిగారి సంతోషానికి కారణం?! ఎవరు చెప్పారు ఫోన్‌కాల్ వచ్చిందని?"

"బావగారు చెప్పారు!"

"క్రిందనుంచే పిలిచారా.., పైకివచ్చి పిలిచారా?"

అతని వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసి-

"మెట్ల దగ్గరనుంచి పిలిచారు!" అంది- అతడు అవన్నీ ఎందుకు అడుగుతున్నాడో అర్థంకాక.

"చూశావా... నీ మెంటాలిటీకి, ఆయన మెంటాలిటీకి ఎంత తేడానో?! ఆయన ఫోన్ చేస్తే... పిలిస్తే పలికేంత దూరంలో నేనున్నా, నువ్వు పిలవలేదు. నీకు ఫోనొస్తే ఆయన మేడమెట్ల వరకూ వచ్చి పిలిచారు!"

"ఆయన ఫోన్‌చేస్తే పిలవనన్నానా..? ఎప్పుడు?"

"సంవత్సరం క్రితం! చాలా ఖచ్చితంగా పిలవనని చెప్పావుట! ఆఫ్‌కోర్స్... అప్పటికి మన మధ్య ప్రేమ మొదలవలేదు!"

"ఆఁ... గుర్తొచ్చింది! ఆరోజు అలా అన్నాక నేనూ ఎంతో బాధపడ్డాను. నేను పిలవనని చెప్పాక నాకు ఇబ్బంది కలిగించినందుకు ఆయన 'సారీ' కూడా చెప్పారు. అది నా బాధను మరింత పెంచింది. అప్పటికే మీకోసం రెండుకాల్స్ వచ్చి నేను మిమ్మల్ని పిలిచాను. మళ్లీ మీకోసం ఫోనొస్తే చిరాకుపడ్డాను. అయితే... ఆరోజు ఫోన్ చేసింది శేఖర్ బావగారా? ఎంత పొరబాటు జరిగింది?!" బాధగా అంది సునీత.

"ఫర్వాలేదు. పొరపాట్లు మానవ సహజం! మరోసారి అలాంటి పొరబాటు జరగకుండా చూసుకోవాలి. నిజానికి ఆరోజు మా నాన్నకి ఆర్యోగం బాగాలేదని చెప్పడానికి అన్నయ్య ఫోన్ చేశాడు. ఆ తర్వాత నేను మీ ఇంటికి ఫోన్ చేస్తుందమని ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఆయన చెయ్యలేదు. 'డబ్బులు మిగలబెడుతున్నారా..?' అని నేను తమాషా చేస్తే అప్పుడు చెప్పాడు జరిగిన విషయం! మళ్లీ తనే అన్నాడు- 'ఆ అమ్మాయి అలా చెప్పడంలో తప్పు లేకపోవచ్చు! వాళ్ళ మూడ్స్, ఇంట్లో పరిస్థితి ఇవన్నీ కారణం కావచ్చు!' అని. చూశావా... ఎంత విశాలంగా అవతలివ్యక్తి గురించి ఆలోచించాడో?! మనం నేర్చుకోవాల్సింది ఇదే! ఇటువంటి వ్యక్తుల సాంగత్యంలో మనం ఉండటం ఓ అదృష్టంలా భావించి, ఆ అవకాశాన్ని వినియోగించుకోవాలి. మనకేదైనా సదుపాయం ఉండి, అవతలివ్యక్తికి లేకపోతే అతనికి సహాయపడటానికి మనకు అవకాశం వచ్చిందని సంతోషపడాలి- కాని, విసుక్కోకూడదు, పనిష్మెంటులా భావించకూడదు!"

"నేను బావగారిని క్షమించమని అడుగుతాను."

"వద్దు! ఆయన అలాంటివన్నీ గుర్తుపెట్టుకోరు. మనసులో ఉంచుకొని సాధించరు. నీ ప్రవర్తన, మంచితనం గురించి ఆయన సంతోషంగా ఉన్నారు. నువ్వు ఎప్పుడూ ఇలాగే వుండు. అదే ఆయన్ని క్షమించమని అడిగినంత!"

"తప్పకుండా! ఈరోజు నుండి నాక్కూడా ఆయన ఫ్రెండ్, ఫిలాసఫర్ అండ్ గైడ్!" అంది నవ్వుతూ సునీత.